Diumenge 33 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,5-19): En aquell temps, parlant alguns del temple, que estava fet amb pedres magnífiques i adornat amb ofrenes votives, digué: «Això que veieu, dies vindran en què no en quedarà pedra sobre pedra que no sigui destruïda».

I l'interrogaren, dient: «Mestre, quan succeiran aquestes coses, i quin el senyal de quan comencin a realitzar-se?». I ell digué: «Mireu de no ser enganyats, ja que molts vindran en el meu nom, dient: "Jo soc", i: "El temps s'apropa". No aneu rere ells. I quan sentireu parlar de guerres i de rebel·lions, no tingueu por; perquè convé que primer succeeixin aquestes coses, però no serà de seguida la fi».

Llavors els deia: «S'alçarà nació contra nació i regne contra regne, i hi haurà grans terratrèmols, i fams per diversos llocs, i pestes, i coses aterridores i grans senyals del cel. Però abans de totes aquestes coses posaran les mans sobre vosaltres, i us perseguiran, i us duran a les sinagogues i a les presons, i us portaran davant els reis i governadors per causa del meu nom; i us servirà per a [donar] testimoniatge. Proposeu-vos, doncs, en els vostres cors de no premeditar com respondreu, perquè jo us donaré llengua i saviesa a què no podran resistir o contradir tots els vostres adversaris. I sereu traïts pels pares i germans i parents i amics, i mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tots a causa del meu nom. Però no es perdrà ni un cabell del vostre cap. Amb la vostra paciència posseireu les vostres ànimes».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mireu de no ser enganyats»

Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens parla de l'última vinguda del Fill de l'home. S'acosta la fi de l'any litúrgic i l'Església ens presenta la parusia, i al mateix temps vol que pensem en les nostres darreries: mort, judici, infern o

cel. La fi d'un viatge condiciona la seva realització. Si vols anar a l'infern, et podràs comportar d'una manera determinada d'acord amb el terme del teu viatge. Si esculls el cel, hauràs de ser coherent amb la Glòria que vols conquerir. Sempre, lliurement. A l'infern no hi va ningú per força; ni al cel, tampoc. Déu és just, i dóna a cada u el que s'ha guanyat, ni més ni menys. No castiga ni premia arbitràriament, mogut per simpaties o antipaties. Respecta la nostra llibertat. Cal tenir present, però, que en sortir d'aquest món, la llibertat ja no podrà escollir. L'arbre restarà ajagut pel costat que haurà caigut.

«Morir en pecat mortal sense haver-se penedit i sense acollir l'amor misericordiós de Déu significa quedar-se separat d'Ell definitivament per la nostra pròpia acció lliure» (Catecisme de l'Església n. 1033).

¿T'imagines la grandiositat de l'espectacle? Els homes i dones de totes les races i de tots els temps, amb el nostre cos ressuscitat i la nostra ànima compareixerem davant de Jesucrist, que presidirà l'acte amb gran poder i majestat. Vindrà a jutjar-nos en presència de tothom. Si l'entrada no fos gratuïta, valdria la pena... Llavors se sabrà la veritat de tots els nostres actes interiors i exteriors. Llavors veurem de qui són els diners, els fills, els llibres, els projectes i les altres coses: «No en quedarà pedra sobre pedra que no sigui destruïda» (Lc 21,6). Dia d'alegria i de glòria per a uns; dia de tristesa i de vergonya per a altres. El que no vulguis que aparegui públicament, ara t'és possible eliminar-ho amb una confessió ben feta. No pots improvisar un acte tan solemne i comprometedor. Jesús ens ho adverteix: «Mireu de no ser enganyats» (Lc 21,8). Estàs a punt ara?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Tota fidelitat ha de passar per la prova més exigent: la de la durada. És fàcil ser coherent per un dia o alguns dies. Difícil i important és ser coherent tota la vida» (Sant Joan Pau II)

- «‘Amb la seva perseverança salvaran les seves ànimes’. Quanta esperança en aquestes paraules! Són una crida a l’esperança i a la paciència. El Senyor, amo de la història, porta tot al seu compliment. Tot i els desordres i els desastres que torben al món, el designi de bondat i de misericòrdia de Déu es complirà!» (Francesc)

- «Les virtuts humanes adquirides amb l’educació, amb actes deliberats i amb una perseverança sempre represa amb esforç, es purifiquen i s’eleven per la gràcia divina. Amb l’ajuda de Déu forgen el caràcter i donen facilitat en la pràctica del bé. L’home virtuós és feliç practicant-les» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 1.810)